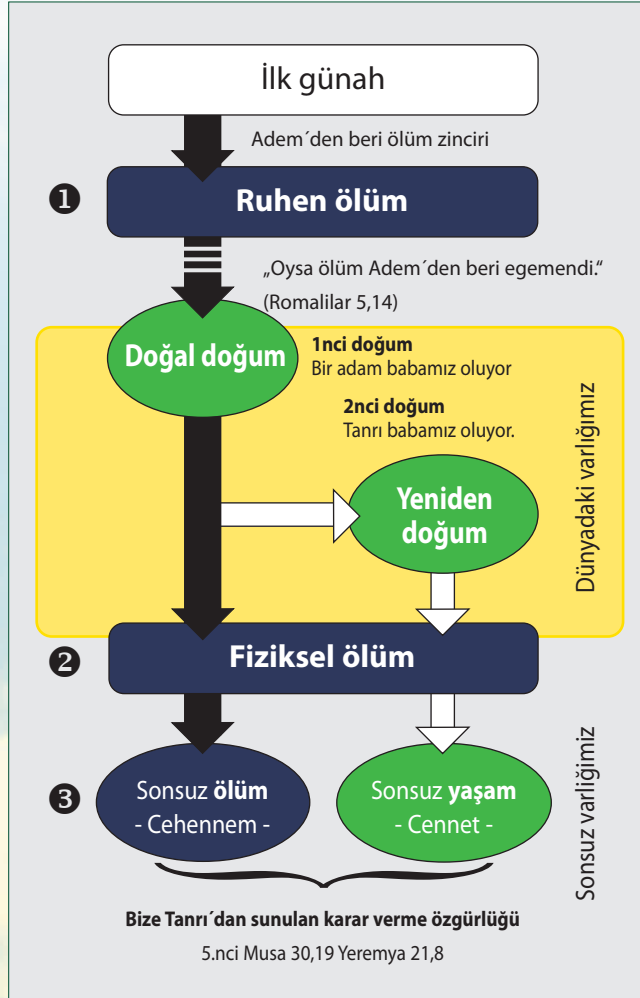

olmaktan kopup ayrıldılar. Tanrı'ya inanmayan bütün insanlar hâlâ bu durumda yaşıyorlar. Kendi hayatlarına kendileri karar verip tutkularına ve günahın çağrısına kapılıyorlar. Sanki Tanrı yokmuş gibi bir hayat sürüyorlar. İsa Mesih'le hiç bir şahsi ilişkileri yok ve İncil'in Sevindirici Haberini reddediyorlar. Fiziksel olarak yaşasalarda Tanrı'nın gözünde onlar ruhen ölüler.

2. Fiziksel ölüm: Günahın diğer etkisi fiziksel ölüme neden olur: **„Çünkü topraksın topraktan yaratıldın. Ve yine toprağa döneceksin.“** (1. Musa (Yaratılış) 3,19) İlk günahın ötürü bütün yaratıklar ölmeye mahkûm oldular.

3. Sonsuz ölüm: Ölüm treninin son istasyonu sonsuz ölümdür. Orada insanların varlığı yok olmayacak. (Luka 16,19-31) O tamamen Tanrı'dan kopup ayrılmış olma durumudur. Tanrı'nın öfkesi onun üzerindedir, **çünkü Adem'in ilk günah işlemesi yüzünden bütün insanların ölümüne ve mahkûmiyetine yol açtı** (Romalılar 5,18). İsa Mesih mahkûmiyetin yerini cehennem olarak tasvir eder. Orası dehşet içinde var olmanın yeridir. Oradaki **“sönmeyen** (Marko 9,43 & 45) **ve sonsuz”** ateştir.” (Matta 25,41) Orası **dehşetten ağlayış ve dış gıcirtısının** olduğu yerdir (Luka 13,28). Orası **“kurtların ölmediği ateşin sönmediği”** öyle korkunç bir yerdir (Marko 9,48). Orası **“sonsuz mahkûmiyetin”** yeridir (2. Selanikliler 1,9).

Kendi kendimize gönüllü mahkûmiyete koşmamıza Tanrı ne diyor? Bize karşı olan sonsuz merhamet ve sevgisinden dolayı eşi görülmemiş bir kurtarış için biricik oğlu İsa Mesih'in haça gerilmesine izin verdi. İsa Mesih'in sözü:“tamamlandı!” **hayat treninin** tamamlanmasına işaret eder. Tanrı'nın isteği bizim sonsuz cehennemden kurtulmamızdır (Timoteus 2,4). Bunu misalle açıklayacak olursak hızla giden ölüm treninden inmemizdir. Biz cennete giden dar yoldan gitmeye davet edildik (Matta 7,13a + 14). İncil'in şahitliğine göre İsa Mesih kurtuluşa giden bir **tek kapı ve tek yoldur**. Hayat trenine binmekle öldükten sonsuz yaşama ulaşabiliriz.

Ölüm treninden inip yaşam trenine binmek İsa Mesih'e bağlanmakla, ona şimdiye kadar bütün günahlarımızı itiraf edip, affını dilemekle ve Onu tek kurtarıcı olarak kabul etmekle mümkündür. Tanrı'nın gözünde o bizi yeni bir insan yapar. Af hediyesini isteyen herkes alabilir. Bize Tanrı'nın merhametinden dolayı edilen hediye oğlunun kurbanı sayesinde pahası çok yüksektir. Tanrı'nın teklifini Kabul eden öldükten sonra sonsuza dek yaşamaya ulaşır (Yuhanna 5,24). Kurtuluş şansı sadece bu dünyada mümkündür.

Yaşama giden yol

Bir konferanstan sonra bir genç bana geldi. Ona sordum: „Nerdesin?“ Onun kısa yanıtı şöyle idi: „İstasyondayım!“ O fark etti ki; ölüm trenini çabuk terk etmeliyiz! Bana şu soruyu sordu: „Yaşam trenine nasıl binebilirim?“ Ben ona yaşam trenine nasıl binebileceğini gösterdim ve o sevinçle sonsuza dek süren yaşam treninde yol alıyor.

Tanrı sadece insanların işlediği günahın ötürü öfkeli Tanrı değildir. O biz günahkar insanları da seven Tanrı'dır. Bugün biz yaşam trenine binersek o güzel cennetteki yerimize talip olmuş oluruz. Onun hakkında Korintliler 2,9 şöyle diyor: **„Hiç bir gözün görmediği, hiç bir kulağın işitmediği ve hiç bir kalbe doğmamış Tanrı'nın onu sevenlere hazırladığı bir yerdir cennet!“** Hangi yolu seçmemizi Tanrı akli hür insan olarak bize bırakmıştır. **„Önünüze sonsuz ölümlerle sonsuz yaşamı, nimet ve laneti koydum ki, sonsuz yaşamı seçsiniz!“** (Yasanın tekrarı 30,19) Burada açıkça görülüyor ki; Tanrı'nın isteği yaşamı seçmemizdir. Grafikten basit olarak şu sözü anlayabiliriz:

„Eğer **bir kere** doğduysan (fiziksel doğum) iki kere ölürsün. (Önce fiziksel ölüm, sonra ruhun sonsuz ölümü); ama **iki kere doğarsan** (birincisi fiziksel anadan doğum, ikincisi İsa Mesih sayesinde günahın uzaklaşan yeni bir insan olmakla) sadece **bir kere ölürsün** (fiziksel ölüm)!“

İsa Mesih'e inancınız sizi kıyamette mahkûmiyetten kurtarıp öldükten sonra ruhun sonsuza dek yaşamasına garanti verir. **„Benim sözümü duyan ve beni gönderen Tanrı'ya inananlar kıyamette sonsuz yaşama kavuşup sorguya tutulmayacaklardır, çünkü onlar ruhen ölümden sonsuz yaşama kavuşanlardır“** (Yuhanna 5,24).

İnanmaya karar vermenin etkisini düşünecek olursak, evölüsyon teorisinin ona inananların ölüm hakkındaki bilgisinin ne kadar trajik olduğunu gözler önüne serer. Evölüsyon teorisi cehennemdeki sonsuz ölümü bir

perde gibi kapatır ve de insanların kurtuluş teklifini kaçırmasına sebep olur. Ama İsa Mesih insanları cehennem uçurumundan kurtarmak için gelmiştir. Duayla Tanrı'ya yönelin! Bu sayede ölüm trenini terk edip yaşam trenine binmiş olursunuz. Hayatınızın tamamen değişimini şu duayla başlayabilirsiniz:

„İsa Mesih, kendi uğursuz durumumu fark ettim. Benim yaşayış tarzım hiç bir zaman senin sözlerine uymuyor. Şimdi biliyorum ki; yanlış bir trene binmişim. Ondan dolayı korku içindeyim ve bana yardım etmeni rica ediyorum. Bütün beni üzen işlediğim günahları affet ve senin sözlerini okuyarak ve ona göre davranarak hayatımı değiştir. Senin yardımınla yaşam trenine binip orada kalmak istiyorum. Seni hayatımın bir parçası gibi kabul ediyorum. Rab'bim ol ve senin yolunda gidebilmek için kudret ve istek ver. Bütün kalbimle sana teşekkür ediyorum ki; sen beni bütün günahlarımdan kurtardın. Ve şimdi ben Tanrı'nın çocuğu oldum. Amin!“

Müdür ve profesör
Dr. mühendis Werner Gitt

Orijinal başlık: Reise ohne Rückkehr
Yazarın web sayfası: wernergitt.de
Almancadan Türkçeye çeviren: Jasmin Yıldız

Yayınlayan: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
E-mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 127-7 – Türkisch/Turkish – 5th edition 2023

Dönüşü

Olmayan Yolculuk

© stock_colors - istockphoto.

WERNER GITT

Dönüşü Olmayan Yolculuk

Kuzey İtalya'nın Südtirol Bölgesinde bir kilisede, alçak bir duvarın üstünde dört tane kafatası vardır.

Onların üstünde de söyle bir levha asılıdır: **„Hangisi aptaldı? Hangisi bilgin? Hangisi dilenci? Hangisi imparator?“** Aslında: İmparatorun kudret ve servetinden hiç bir eser kalmamış. Dilencinin kafatası hemen imparatorun yanındaki olabilir, ama fakirliğine, yırtık pırtık giyimine, açlıktan guruldayan karnına şahitlik eden hiç bir şey yok. Belki biz üstünde: **“Ölüm hepimizi eşit yapar!”** yazılı ikinci bir levha yazma eğilimine kapılabiliriz. Gelin, aşağıda deneyelim, düşündüklerimiz doğru mu?

Reklamcılık sanatında tüketicilerin ihtiyaçları göz önünde bulundurulur. Bu demek ki: reklamcılar tüketicileri gruplara ayırıp, ona göre davranırlar. Ölüm ise hiç bir özel grup tanımaz, çünkü ondan kurtuluş yoktur. Bundan dolayı da birçok insan ölümle meşgul olmuştur: filozoflar, şairler, politikacılar, sporcular, artistler, okuma-yazma bilmeyenler ve de Nobel ödülü kazananlar. Dünyanın en büyük ölüm anıtı Gize Piramidini inşa ederek, ölümle en çok meşgul olanlar da eski Mısırlılardır. Alman şair Emanuel Geibel, insanların ölüm için yaptıkları bütün zahmetlerin bilançosunu şöyle bir sözle tamamlamıştır: **“Sonsuz bir bilmededir bu hayat, sonsuz bir bilmece kالر bu ölüm.”** Ölümü açıklamaya çalışan bir sürü yanıtın Evolüsyon teorisini ele alalım:

Evolüsyonun dünya görüşündeki ölüm

Evolüsyon düşüncesine göre ölüm yerini öyle bellemiştir ki, bu dünyada ölümsüz bir yaşamın olabileceği bile düşünülemez. Bu evolüsyonun dört temel bilgisinde ölüm şöyle açıklanır:

1. Ölüm – Evolüsyonun gerekli şartı:

Carl Friedrich v. Weizsäcker demişti ki: *“Yaratıklar ölme-seydi, evolüsyon olmazdı ve de böylece başka nitelikli yeni yaratıklar da olmazdı. Yaratıkların ölümü evolüsyon için şarttır.”*

2. Ölüm – Evolüsyonun bir icadı

Regensburglu biyolog profesör Widmar Tanner ölüm hakkında haklı bir yaşam sorusunu sorar: *“Ölümün olmaması gerektiğine rağmen, nasıl ve neden ölüm bu dünyada var?”* Onun yanıtı da şöyle: *“Yaşlanmak ve yaşam süreci evolüsyon sayesinde gelişmiş bir uyumun belirtisidir. Ölümün icadı evolüsyon vitesini epey hızlandırdı.”* Onun düşüncesine göre ölümün programı tekrar tekrar evolüsyonda yenilikleri deneme şansını getirir.

3. Ölüm – Yaşamın yaratıcı

Evolüsyon bilgisinin dünya görüşünün İncil'den ne kadar farklı olduğu evolüsyonda ölümün yaratan olarak yüceltilmesiyle açığa çıkar. Mikrobiyolog Rheinhard v. Kaplan da onun gibi fikrini söyle açıklar: *“Program haline gelen yaşlanmak ve ölmek yaratıklar için ve de özellikle insanlar için acı doludur, ama o evolüsyonun soyumuzu yaratabilmiş olmasının hesabıdır.”*

4. Ölüm – Yaşamın tamamen sonu

Evolüsyon bilgisine göre yaşam fizik ve kimya sınırları içinde kurulmuş madde durumudur (Manfred Eigen).

Görüyoruz ki, evolüsyon ölüm hakkında hiç bir memnun edici bir açıklama yapamıyor. Realitenin sadece madde fenomen olarak küçük görülmesi ölümünden sonra bir yaşamın olmasına yer bırakmaz. İnsanların biyolojik bir makine olarak küçültülmesi, onların tamamen sonu organizmalarının ölümü ile denk tutulur. Evolüsyon mekanizmasının çarkında ölüm sonra gelen bir yaşamın yükselmesine hizmet eder. Böylece insan ömrünün değeri sadece evolüsyona katkısıdır.

Bize doğru yanıtı kim verir?

Bizi merak ettiren ölümün huyunu ve ölümünden sonra neyin geleceğine güvenilir yanıtı kim verebilir? Bu soruyu yanıtlayan mutlaka yetkili olmalıdır ve aşağıdaki dört şartı yerine getirebilen, yetkili olabilir.

- 1) Kendisi ölmüş olması lazım!
- 2) Ölümünden geri dönmüş olması lazım!
- 3) Ölümüne egemen olması lazım!
- 4) Onun mutlaka güvenilir birisi olması lazım!

Dünya tarihine bakacak olursak bu dört şartı yerine getirebilecek bir tek kişi vardır ve o da **İsa Mesih**'tir.

- 1) O haça gerildi ve Yeruşalim'in surları önünde öldü. Onun düşmanları ölümünden emin olmak için mızrakla göğsünü delerek karnını akıttılar(Yuhanna19,34). Böylece emindiler; o gerçekten ölmüştü!

- 2) Ölmeden önce, üç gün sonra dirileceğini söylemişti. Dirilişi gerçek oldu ve Paskalya sabahında mezarının yanında ilk şahitleri kadınlar oldu. Melek kadınlara söyle dedi: **„O burada yok, dirildi!“** (Luka 24,6)

- 3) Yeni Antlaşma'da İsa Mesih'in yetkisi sayesinde üç tane ölümünden dirilmeyi anlatan olay vardır: Beytanyalı Lazar (Yuhanna 11,41-45), Nainli oğlan (Luka 7,11-17) ve Jairus'un kızı (Markos 5, 35-43). İsa Mesih'ten başka hiç kimsenin ölümüne emir verme yetkisi yoktur.

- 4) Bu dünyada sadece bir tek kişi **“Gerçek Ben'im!”** diyebilirdi (Yuhanna 14,6) ve o İsa Mesih'ti. O söylediği sözü, onda küçücük bir haksızlığı bile durmadan arayıp ispat etmeye çalışan düşmanlarının karşısında bile tutabildi.

Şimdi biz doğru adrese gelip gerçeğin kaynağına ulaştık. Gerçek bizim varlığımız için çok önemlidir. Kim kendi hayatını bir yanılgının üstüne kurmak ister? Görüyoruz ki, bize açıkça bilgi veren yeteri kadar

yetkili **birisi** var. Direkt ölümünden sonra insanlara ne olduğunu ondan öğreniyoruz. Luka'da 16, 19-31'de İsa Mesih henüz yeni ölmüş iki kişinin örneğini yanıt olarak verdi. Birincisi Tanrı'yı biliyor, öbürü ise Tanrı'sız yaşıyordu. Lazar melekler sayesinde İbrahim'in kucağına getiriliyor ve İsa Mesih'in cennet dediği o yerde (Luka 23,43) onun hali çok iyi. Zengin olan öbürü direkt ölümünden sonra kendisini cehennemde bulur ve korkunç durumunu şu sözlerle anlatır: **„Cehennem alevinde ıstıraplar çekiyorum!“** (Luka 16,24b) Ölüm hiç bir zaman insanları eşit yapan değildir. Fazlasıyla söyleyebiliriz ki, bu dünyada büyük farklılıklar varsa – ölüm duvarının arkasında da tasvir edilemeyecek kadar büyük farklılıklar vardır. Bu nerden geliyor? Bunu ayrıntılı olarak açıklayalım.

Üç kez ölüm

İncil'in açıkça şahitliğine göre, bu dünya ve içindeki bütün yaratıklar Tanrı'nın yaratması ile oluşmuşlardır. Onlar Tanrı'nın kanaatine göre **„pekiyi“** bir yaratıktı. Tanrı'nın karakteri sevgi ve merhamettir. O bütün yaratıkları baş mimar (Süleyman'ın özdeyişleri 8,30) İsa Mesih (Yuhanna 1,10; Koloseliler 1,16) yoluyla yaratmıştır. Yaratırken de karakterinin özellikleri olan yumuşak yüreklilik, merhamet ve sevgiye sadık kalmıştır. Bu ıstırap ve gözyaşı, zulüm ve ölümle işaretlenen evolüsyon stratejisinin tamamen tersidir. Tanrı'yı evolüsyona sebep olan olarak görenler, yani onun yaratış metodu olarak kabul edenler Tanrı'nın karakterini tam zıttına çevirirler. Ondan dolayı Tanrı'nın ilerlettiği evolüsyon (teistik evolüsyon denen) fikri de tamamen tutunamaz.

Eğer ölüm ne evolüsyon faktörü ise, ne de Tanrı'nın karakterine uyuyorsa, bu ölüm nerden geliyor?

Biliyoruz ki, ölüm hepimiz içindir. Hepimizin de başına gelecektir: küçük çocuklardan ihtiyarlara kadar, ahlâklı insanlardan hırsız ve eşkiyalara kadar, imanlılardan imansızlara kadar herkesi aynı şekilde saracaktır. Genel ve herkesi kapsayan etkinin genel bir sebebi olmalıdır.

İncil ölümü insanların günahının sonucu olarak açıklar. Tanrı insanı uyarmasına rağmen (Musa 2,17) o hediye edilen özgürlüğü suiistimal ederek ilk günahı işledi. O andan itibaren günahın kanunu kendisini belirtti: **„Günahın ücreti ölümdür.“** (Romalıları 6,23) İnsanlar ölüm hattına girmiş oldular. Bu grafikte kalın siyah bir ok olarak gösterilmiştir. Biz ona ölüm treni de diyebiliriz. Günahın sorumlusu Adem'den beri ölümün yaratıklara gelişyle (2. Timoteos 2,14) bütün insanlık dehşet saçıcı trenin içindedir. **„Bir tek insan, Adem yüzünden günah bu dünyaya geldi ve günahın sonucu olarak da ölüm geldi. Bütün insanlar günah işlediği için ölüme teslim edilmişlerdir.“** (Romalıları 5,12) İlk günden önce ölüm bütün yaratıklarda bilinmiyordu.

Tanrı, Adem'i yarattığında Aden bahçesine koydu. Ona, “Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin” diye buyurdu, “Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin zaman ölürsün.” (Yaratılış 2,16-17)

Yılan ise günün birinde Havva'ya şu yanıtı verdi: “Kesinlikle ölmezsiniz. Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz acılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.” (Yaratılış 3,4-5) Havva ile Adem yılanın sözüne kanarak o ağacın meyvesini yemekle ilk günahı işlediler. Günah kendisini ilk önce Adem ve Havva'nın çıplak olduklarını farkedip utanmaları ile kendisini belli etti. Sonra, yalan, katliam, düşmanlık ve diğer kötülükler onların ve ondan sonra gelen bütün nesillerin ruhlarını sardı. İlk günden beri İsa Mesih haricinde bir tek günahsız insan yoktur. Oysa başlangıçta Tanrı Adem ile Havva'yı hiç bir zaman yalancı ve dolandırıcı yaratmamamıştı.

Eğer İncil ölümünden bahsediyorsa, bu bütün varlığımızın yok olması anlamına gelmez. Ölümün İncil'deki açıklaması ...den kopmuş olmaktır. İlk günah (grafikteki gibi) üç kez ölümü işaretlediği için üç kez de kopmuş olmak vardır.

1. Ruhen ölüm: İlk günah işlendiği zaman insanlar „ruhen“ öldüler. Bu demek ki; insanlar Tanrı ile birlikte